

บทที่ 4

ผลการศึกษา

การศึกษายาทบาทของนวัตกรรมสร้างสรรค์ การออม และการส่งออกกับการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของประเทศในภูมิภาคเอเชียในครั้งนี ทำการศึกษาโดยใช้วิธีการวิเคราะห์ข้อมูลแบบพาแนล ได้แก่ การทดสอบพาแนลยูนิทรูท การทดสอบพาแนลโคอินทิเกรชัน และการประมาณค่าแบบจำลองผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศต่อหัวของประเทศในภูมิภาคเอเชียด้วยวิธี OLS DOLS และ Error Correction Mechanism ซึ่งผลที่ได้จากการศึกษามีดังนี้

4.1 ผลการทดสอบพาแนลยูนิทรูท

ผลการทดสอบพาแนลยูนิทรูทของตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา ได้แก่ ผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศต่อหัว (ln GDPC) การออมภายในประเทศ (ln GDS) มูลค่าการส่งออก และนวัตกรรม (ln INPC) ด้วยวิธี Levin, Lin, and Chu (LLC) Test Breitung Test Im, Pesaran and Shin (IPS) Test ADF-Fisher Test PP-Fisher Test และ Hadri Test ซึ่งรูปแบบที่ใช้ทดสอบจะเป็น individual intercept and trend โดยมีรายละเอียดดังนี้

จากตารางที่ 4.1 ผลการทดสอบพาแนลยูนิทรูทของตัวแปรผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศต่อหัวที่ระดับ $I(0)$ พบว่า ค่าสถิติที่ได้จากวิธี LLC Test มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ซึ่งจะปฏิเสธสมมติฐานหลัก นั่นคือ ข้อมูลไม่มียูนิทรูท ดังนั้นตัวแปรผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศต่อหัวมีความนิ่งที่ระดับ $I(0)$ หรือมีอันดับความสัมพันธ์ของข้อมูล (Order of Integration) เท่ากับ 0 แต่จากผลการทดสอบพาแนลยูนิทรูทจากวิธี Breitung Test IPS Test ADF-Fisher Test และ PP-Fisher Test พบว่า ค่าสถิติที่ได้ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐานหลัก นั่นคือ ข้อมูลมียูนิทรูทหรือข้อมูลไม่นิ่งที่ระดับ $I(0)$ และจากผลการทดสอบจากวิธี Hadri Test พบว่า ค่าสถิติที่ได้มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ดังนั้นจึงปฏิเสธสมมติฐานหลัก นั่นคือ ข้อมูลมียูนิทรูท หรือข้อมูลไม่นิ่งที่ระดับ $I(0)$

ผลการทดสอบพาแนลยูนิทรูทของตัวแปรการออมภายในประเทศที่ระดับ $I(0)$ พบว่า ค่าสถิติที่ได้จากวิธี IPS Test มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 และค่าสถิติที่ได้จากวิธี ADF-Fisher Test มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งจะปฏิเสธสมมติฐานหลัก นั่นคือ ข้อมูลไม่มียูนิทรูทหรือตัวแปร

การรวมภายในประเทศมีความนิ่งที่ระดับ $I(0)$ แต่จากผลการทดสอบพหุแนลยูนิทรูจากวิธี LLC Test Breitung Test และ PP- Fisher Test พบว่า ค่าสถิติที่ได้ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐานหลัก นั่นคือ ข้อมูลมียูนิทรูหรือข้อมูลไม่นิ่งที่ระดับ $I(0)$ และจากผลการทดสอบจากวิธี Hadri Test พบว่า ค่าสถิติที่ได้มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ดังนั้นจึงปฏิเสธสมมติฐานหลัก นั่นคือ ข้อมูลมียูนิทรู หรือข้อมูลไม่นิ่งที่ระดับ $I(0)$

ตารางที่ 4.1 ผลการทดสอบพหุแนลยูนิทรูของตัวแปรที่ใช้ในการศึกษาที่ระดับ $I(0)$

วิธีทดสอบ	ln GDPC	ln GDS	ln EX	ln INPC
LLC Test	-2.54310*** (0.0055)	-1.61739 (0.0529)	2.44544 (0.9928)	-0.82858 (0.2037)
Breitung Test	0.22243 (0.5880)	-0.49254 (0.3112)	2.28583 (0.9889)	0.89329 (0.8142)
IPS Test	-1.16919 (0.1212)	-2.43511*** (0.0074)	0.66443 (0.7468)	-1.16147 (0.1227)
ADF-Fisher Test	23.2381 (0.1075)	31.8351** (0.0105)	14.2260 (0.5819)	23.8947 (0.0918)
PP-Fisher Test	7.40498 (0.9646)	20.0231 (0.2192)	11.3455 (0.7877)	14.6171 (0.5528)
Hadri	5.67467*** (0.0000)	3.38647*** (0.0004)	3.62591*** (0.0001)	4.94129*** (0.0000)

ที่มา : จากการคำนวณ

หมายเหตุ : ค่า Probability values แสดงในวงเล็บ

*** มีนัยสำคัญที่ระดับ 0.01

** มีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05

ผลการทดสอบพหุแนลยูนิทรูของตัวแปรมูลค่าการส่งออกและตัวแปรนวัตกรรมที่ระดับ $I(0)$ พบว่า ค่าสถิติที่ได้จากวิธี LLC Test Breitung Test IPS Test ADF- Fisher Test และ PP- Fisher Test ต่างก็ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐานหลัก คือ ข้อมูลมียูนิทรูหรือข้อมูลไม่นิ่งที่

ระดับ I(0) และจากวิธีของ Hadri ค่าสถิติที่ได้มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ดังนั้นจึงปฏิเสธสมมติฐานหลัก คือ ข้อมูลมีอนุกรมหรือข้อมูลไม่นิ่งที่ระดับ I(0)

ดังนั้น จะเห็นว่าจากการทดสอบพาแนลยูนิทรูทที่ระดับ I(0) ด้วยวิธีของ LLC Test ตัวแปรการออกมาภายในประเทศ มูลค่าการส่งออกและนวัตกรรม ข้อมูลมีลักษณะไม่นิ่ง แต่ตัวแปรผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศต่อหัวข้อมูลมีความนิ่ง ในส่วนของการทดสอบด้วยวิธี IPS Test และ ADF-Fisher Test ตัวแปรผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศต่อหัว มูลค่าการส่งออกและนวัตกรรม ข้อมูลมีลักษณะไม่นิ่ง แต่ตัวแปรการออกมาภายในประเทศข้อมูลมีความนิ่ง และการทดสอบด้วยวิธีของ Breitung Test PP-Fisher Test และ Hadri พบว่าตัวแปรทุกตัวที่ใช้ในการทดสอบ ข้อมูลมีลักษณะไม่นิ่งที่ระดับ I(0)

ตารางที่ 4.2 ผลการทดสอบพาแนลยูนิทรูทของตัวแปรที่ใช้ในการศึกษาที่ระดับ 1st difference

วิธีทดสอบ	D(ln GDPC)	D(ln GDS)	D(ln EX)	D(ln INPC)
LLC	-5.25480*** (0.0000)	-7.36310*** (0.0000)	-5.44428*** (0.0000)	-8.33091*** (0.0000)
Breitung	-4.43589*** (0.0000)	-5.28408*** (0.0000)	-5.70668*** (0.0000)	-5.16774*** (0.0000)
IPS	-3.61797*** (0.0001)	-6.86715*** (0.0000)	-5.75756*** (0.0000)	7.30350*** (0.0000)
ADF-Fisher Test	38.4249*** (0.0013)	69.7487*** (0.0000)	57.8222*** (0.0000)	74.1684*** (0.0000)
PP-Fisher Test	39.6520*** (0.0009)	69.6274*** (0.0000)	62.6370*** (0.0000)	95.4561*** (0.0000)
Hadri	2.08452** (0.0186)	0.79752 (0.2126)	1.97707** (0.0240)	4.34255*** (0.0000)

ที่มา : จากการคำนวณ

หมายเหตุ : ค่า Probability values แสดงในวงเล็บ

*** มีนัยสำคัญที่ระดับ 0.01

** มีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.2 ผลการทดสอบพาแนลยูนิทรูทของตัวแปรผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศต่อหัวและตัวแปรมูลค่าการส่งออกที่ระดับ 1st difference พบว่า ค่าสถิติที่ได้จากวิธี LLC Test Breitung Test IPS Test ADF- Fisher Test และ PP- Fisher Test ต่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ซึ่งจะปฏิเสธสมมติฐานหลัก นั่นคือ ข้อมูลไม่มียูนิทรูท ดังนั้นตัวแปรผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศต่อหัวและตัวแปรมูลค่าการส่งออกมีความนิ่งที่ระดับ 1st difference หรือมีอันดับความสัมพันธ์ของข้อมูลเท่ากับ 1 (I(1)) แต่จากการทดสอบด้วยวิธีของ Hadri พบว่า ค่าสถิติที่ได้มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ดังนั้นจึงปฏิเสธสมมติฐานหลัก นั่นคือ ข้อมูลมียูนิทรูทหรือข้อมูลไม่นิ่งที่ระดับ 1st difference

ผลการทดสอบพาแนลยูนิทรูทของตัวแปรการออมภายในประเทศที่ระดับ 1st difference พบว่า ค่าสถิติที่ได้จากวิธี LLC Test Breitung Test IPS Test ADF- Fisher Test และ PP- Fisher Test ต่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ซึ่งจะปฏิเสธสมมติฐานหลัก คือ ข้อมูลไม่มียูนิทรูท ดังนั้น ตัวแปรการออมภายในประเทศมีความนิ่งที่ระดับ 1st difference (I(1)) และจากวิธีของ Hadri พบว่าค่าสถิติที่ได้ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐานหลัก คือ ข้อมูลไม่มียูนิทรูทหรือข้อมูลมีความนิ่งที่ระดับ 1st difference เช่นกัน

ผลการทดสอบพาแนลยูนิทรูทของตัวแปรนวัตกรรมที่ระดับ 1st difference พบว่า ค่าสถิติที่ได้จากวิธี LLC Test Breitung Test IPS Test ADF- Fisher Test และ PP- Fisher Test ต่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ซึ่งจะปฏิเสธสมมติฐานหลัก นั่นคือ ข้อมูลไม่มียูนิทรูท ดังนั้นตัวแปรนวัตกรรมมีความนิ่งที่ระดับ 1st difference แต่จากการทดสอบด้วยวิธีของ Hadri พบว่า ค่าสถิติที่ได้มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ดังนั้นจึงปฏิเสธสมมติฐานหลัก นั่นคือ ข้อมูลมียูนิทรูทหรือข้อมูลไม่นิ่งที่ระดับ 1st difference

จะเห็นว่า จากการทดสอบพาแนลยูนิทรูทที่ระดับ 1st difference ด้วยวิธีของ LLC Test Breitung Test IPS Test ADF- Fisher Test และ PP- Fisher Test ตัวแปรทุกตัวที่ใช้ในการทดสอบ ข้อมูลมีลักษณะหนึ่ง แต่การทดสอบด้วยวิธีของ Hadri พบว่า ตัวแปรผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศต่อหัวมูลค่าการส่งออกและนวัตกรรม ข้อมูลมีลักษณะไม่นิ่ง มีเพียงตัวแปรการออมภายในประเทศที่ข้อมูลมีลักษณะนิ่งที่ระดับ 1st difference

เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบผลจากการทดสอบพาแนลยูนิทรูทของตัวแปรที่ใช้ในการศึกษาแต่ละตัวซึ่งใช้วิธีการทดสอบที่แตกต่างกัน พบว่า มีเพียงการทดสอบด้วยวิธี Breitung Test และ PP- Fisher Test ที่ให้ผลการทดสอบที่ตัวแปรทุกตัวมีความนิ่งที่ระดับ 1st difference หรือมีอันดับความสัมพันธ์ของข้อมูลเท่ากับ 1 (I(1)) ในส่วนของการทดสอบด้วยวิธี LLC Test นั้น พบว่าผลการทดสอบของตัวแปรผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศต่อหัวมีความนิ่งที่ระดับ I(0) ในขณะที่ตัว

แปรตัวอื่นๆ มีความนิ่งที่ระดับ 1st difference และการทดสอบด้วยวิธีของ IPS Test และ ADF-Fisher Test นั้น พบว่าผลการทดสอบของตัวแปรการออมภายในประเทศมีความนิ่งที่ระดับ I(0) ในขณะที่ตัวแปรตัวอื่นๆ มีความนิ่งที่ระดับ 1st difference จะเห็นว่าผลการทดสอบของตัวแปรมีความนิ่งหรืออันดับความสัมพันธ์ของข้อมูลต่างกัน

ดังนั้นการศึกษาในครั้งนี้จึงเลือกใช้ผลการทดสอบพาแนลยูนิทรูท จากวิธี Breitung Test และ PP-Fisher Test ซึ่งให้ผลการทดสอบที่ข้อมูลของตัวแปรทุกตัวมีความนิ่งที่ระดับ 1st difference เหมือนกัน หรือมีอันดับความสัมพันธ์ของข้อมูลเดียวกัน คือ อันดับที่ 1 เพื่อนำไปใช้ในการทดสอบความสัมพันธ์ของตัวแปรหรือการทดสอบพาแนลโคอินทิเกรชัน

4.2 ผลการทดสอบพาแนลโคอินทิเกรชัน

ผลการทดสอบพาแนลโคอินทิเกรชันของแบบจำลองผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศต่อหัวของประเทศในภูมิภาคเอเชีย ด้วยวิธีของ Pedroni และ Kao โดยมีรายละเอียดดังนี้

ตารางที่ 4.3 ผลการทดสอบพาแนลโคอินทิเกรชันของแบบจำลองผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศต่อหัวของประเทศในภูมิภาคเอเชีย ด้วยวิธีของ Pedroni

ค่าสถิติที่ใช้ทดสอบ	Specification		
	No Intercept and No Trend	Intercept	Intercept and Trend
Panel v-Statistic	-1.518358 (0.9355)	-0.967855 (0.8334)	4.018428*** (0.0000)
Panel rho-Statistic	0.841447 (0.8000)	1.810283 (0.9649)	1.027110 (0.8478)
Panel PP-Statistic	-0.465382 (0.3208)	1.367198 (0.9142)	-1.595185 (0.0553)
Panel ADF-Statistic	-1.098284 (0.1360)	1.647514 (0.9503)	-1.992133** (0.0232)

ที่มา : จากการคำนวณ

หมายเหตุ : ค่า Probability values แสดงในวงเล็บ

*** มีนัยสำคัญที่ระดับ 0.01

** มีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.3 แสดงผลการทดสอบพหุคูณโคอินทิเกรชันของแบบจำลองผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศต่อหัวของประเทศในภูมิภาคเอเชีย ด้วยวิธีของ Pedroni พบว่า ในกรณีที่ทำการทดสอบโดยกำหนดให้ไม่มีค่าคงที่ (intercept) และแนวโน้มของเวลา (trend) และในกรณีที่ทำการทดสอบโดยกำหนดให้มีค่าคงที่ (intercept) ค่าสถิติที่ได้ทั้งหมดต่างก็ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งยอมรับสมมติฐานหลัก คือ ไม่มีโคอินทิเกรชัน หรือตัวแปรในแบบจำลองผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศต่อหัวของประเทศในภูมิภาคเอเชีย ได้แก่ ผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศต่อหัว การออมภายในประเทศ มูลค่าการส่งออก และนวัตกรรม ไม่มีความสัมพันธ์กัน แต่การทดสอบในกรณีที่กำหนดให้มีค่าคงที่ (intercept) และแนวโน้มของเวลา (trend) พบว่า ค่าสถิติ Panel v-Statistic มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 และค่าสถิติ Panel ADF-Statistic มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งปฏิเสธสมมติฐานหลัก นั่นคือ มีโคอินทิเกรชัน หรือตัวแปรในแบบจำลองผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศต่อหัวของประเทศในภูมิภาคเอเชียมีความสัมพันธ์กัน

ตารางที่ 4.4 ผลการทดสอบพหุคูณโคอินทิเกรชันของแบบจำลองผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศต่อหัวของประเทศในภูมิภาคเอเชีย ด้วยวิธีของ Kao

ค่าสถิติที่ใช้ทดสอบ	t-statistic
ADF-Statistic	-1.994785** (0.0230)

ที่มา : จากการคำนวณ

หมายเหตุ : ค่า Probability values แสดงในวงเล็บ

*** มีนัยสำคัญที่ระดับ 0.01

** มีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.4 แสดงผลการทดสอบพหุคูณโคอินทิเกรชันของแบบจำลองผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศต่อหัวของประเทศในภูมิภาคเอเชีย ด้วยวิธีของ Kao พบว่า ค่าสถิติ ADF-Statistic ที่ได้มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งปฏิเสธสมมติฐานหลัก นั่นคือ มีโคอินทิเกรชัน ดังนั้น ตัวแปรในแบบจำลองผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศต่อหัวของประเทศในภูมิภาคเอเชียมี ได้แก่ ผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศต่อหัว การออมภายในประเทศ มูลค่าการส่งออก และนวัตกรรม ความสัมพันธ์กัน

จะเห็นว่า จากผลการทดสอบพาแนลโคอินทิเกรชันของแบบจำลองผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศต่อหัวของประเทศในภูมิภาคเอเชีย ด้วยวิธีของ Pedroni และ Kao สามารถสรุปได้ว่า ตัวแปรในแบบจำลองผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศต่อหัวของประเทศในภูมิภาคเอเชียมีความสัมพันธ์กัน

4.3 ผลการประมาณผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศต่อหัวของประเทศในภูมิภาคเอเชีย

ผลการประมาณค่าแบบจำลองผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศต่อหัวของประเทศในภูมิภาคเอเชีย เพื่อประมาณค่าสัมประสิทธิ์ของตัวแปรแต่ละตัวที่ส่งผลต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศต่อหัว ด้วยวิธีการต่างๆ ดังนี้

4.3.1 ผลการทดสอบด้วยวิธี OLS-Estimator

ตารางที่ 4.5 ผลการประมาณแบบจำลองผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศต่อหัวของประเทศในภูมิภาคเอเชีย ด้วยวิธี OLS-Estimator

ตัวแปร	ค่าสัมประสิทธิ์
Constant/Intercept	13.36828*** (29.60962)
ln GDS	-0.027786 (-0.237604)
ln EX	0.240287*** (5.695686)
ln INPC	0.681528*** (43.43599)
R-squared	0.923015
Adjusted R-squared	0.921732

ที่มา : จากการคำนวณ

หมายเหตุ : ค่า t-statistic แสดงในวงเล็บ

*** มีนัยสำคัญที่ระดับ 0.01

จากตารางที่ 4.5 แสดงผลการประมาณแบบจำลองผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศต่อหัวของประเทศในภูมิภาคเอเชีย พบว่า ค่าสถิติของตัวแปรมูลค่าการส่งออก และนวัตกรรม มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ดังนั้น มูลค่าการส่งออก และนวัตกรรม มีอิทธิพลต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศต่อหัว โดยสามารถเขียนในรูปสมการได้ดังนี้

$$\ln \text{GDPC} = 13.36828 + 0.240287 \ln \text{EX} + 0.681528 \ln \text{INPC} \quad (4.1)$$

จะเห็นว่า ปัจจัยนวัตกรรมมีอิทธิพลต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศต่อหัวมากที่สุด โดยเมื่อระดับความมั่นคงนวัตกรรมเปลี่ยนแปลงไปร้อยละ 1 จะส่งผลให้ผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศต่อหัวเปลี่ยนแปลงไปร้อยละ 0.681528 ในทิศทางเดียวกัน ปัจจัยต่อมาคือ มูลค่าการส่งออก โดยเมื่อมูลค่าการส่งออกเปลี่ยนแปลงไปร้อยละ 1 จะส่งผลให้ผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศต่อหัวเปลี่ยนแปลงไปร้อยละ 0.240287 ในทิศทางเดียวกัน

4.3.2 ผลการทดสอบด้วยวิธี DOLS-Estimator

จากตารางที่ 4.6 แสดงผลการประมาณแบบจำลองผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศต่อหัวของประเทศในภูมิภาคเอเชีย ด้วยวิธี DOLS Estimator พบว่า ค่าสถิติของตัวแปรมูลค่าการส่งออก และนวัตกรรม มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 เพราะฉะนั้น มูลค่าการส่งออก และนวัตกรรม มีอิทธิพลต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศต่อหัว ซึ่งมีการเปลี่ยนแปลงไปในทิศทางเดียวกัน โดยนวัตกรรมมีอิทธิพลต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศมากกว่ามูลค่าการส่งออก นั่นคือ เมื่อระดับความมั่นคงนวัตกรรมเปลี่ยนแปลงไปร้อยละ 1 จะส่งผลให้ผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศต่อหัวเปลี่ยนแปลงไปในทิศทางเดียวกันร้อยละ 0.682071 ในขณะที่เมื่อมูลค่าการส่งออกเปลี่ยนแปลงไปร้อยละ 1 จะส่งผลให้ผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศต่อหัวเปลี่ยนแปลงไปร้อยละ 0.241564 ในทิศทางเดียวกัน ในส่วนของผลการประมาณค่าตัวแปรเชิงพลวัต พบว่า ตัวแปรเชิงพลวัตทุกตัวต่างก็ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ 4.6 ผลการประมาณแบบจำลองผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศต่อหัวของประเทศในภูมิภาคเอเชีย ด้วยวิธี DOLS-Estimator

ตัวแปร	ค่าสัมประสิทธิ์
Constant/Intercept	13.26213*** (27.84790)
ln GDS	0.020350 (0.165052)
ln EX	0.241564*** (5.495923)
ln INPC	0.682071*** (40.86110)
$\Delta(\ln \text{GDS}(-1))$	-0.357986 (-0.789722)
$\Delta(\ln \text{EX}(-1))$	-0.665852 (-1.517155)
$\Delta(\ln \text{INPC}(-1))$	-0.190774 (-1.310066)
R-squared	0.926830
Adjusted R-squared	0.924103

ที่มา : จากการคำนวณ

หมายเหตุ : ค่า t-statistic แสดงในวงเล็บ

*** มีนัยสำคัญที่ระดับ 0.01

4.3.3 ผลการทดสอบด้วยวิธี Error Correction Mechanism

จากตารางที่ 4.7 แสดงผลการประมาณแบบจำลองผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศต่อหัวของประเทศในภูมิภาคเอเชีย ด้วยวิธี Error Correction Mechanism ซึ่งเป็นการศึกษาการปรับตัวในระยะสั้นเพื่อเข้าสู่ดุลยภาพในระยะยาวของแบบจำลองผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศต่อหัวของประเทศในภูมิภาคเอเชีย พบว่า ค่าสัมประสิทธิ์ของการปรับตัวในระยะสั้น (speed of

adjustment) หรือสัดส่วนการเบี่ยงเบนออกจากดุลยภาพของตัวแปรผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศต่อหัวมีค่าเท่ากับ -0.028490 และมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ซึ่งสอดคล้องกับหลักทฤษฎีที่ว่า ความคลาดเคลื่อนในการปรับตัวเข้าสู่ภาวะดุลยภาพในระยะยาวจะลดลงเรื่อยๆ ซึ่งสามารถอธิบายได้ว่า ความคลาดเคลื่อนที่ผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศต่อหัวที่เบี่ยงเบนออกจากดุลยภาพในปีที่ผ่านมา จะมีการปรับตัวเพื่อให้ความคลาดเคลื่อนลดลงหรือมีการปรับตัวเข้าสู่ดุลยภาพร้อยละ 2.849 ในปีปัจจุบัน และตัวแปรที่มีนัยสำคัญในการอธิบายการปรับตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศต่อหัวเพื่อเข้าสู่ดุลยภาพ ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01 คือ การออกมาในประเทศ มูลค่าการส่งออก และนวัตกรรม

ตารางที่ 4.7 ผลการประมาณแบบจำลองผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศต่อหัวของประเทศในภูมิภาคเอเชีย ด้วยวิธี Error Correction Mechanism

ตัวแปร	ค่าสัมประสิทธิ์
Constant/Intercept	0.082611*** (16.49248)
$\Delta(\ln \text{GDS})$	0.209540*** (3.589517)
$\Delta(\ln \text{EX})$	-0.772100*** (-12.56896)
$\Delta(\ln \text{INPC})$	0.071154*** (3.615667)
ECM(-1)	-0.028490*** (-2.769544)
R-squared	0.713389
Adjusted R-squared	0.665621

ที่มา : จากการคำนวณ

หมายเหตุ : ค่า t-statistic แสดงในวงเล็บ

*** มีนัยสำคัญที่ระดับ 0.01